

har været nødvendigt for Flertallet at tage det saaledes, og jeg tror, det har været til Skade for vort Land, at det har taget det saaledes.

Saa siger man: Ja, men det er ikke den eneste Grund, der er ogsaa finansielle Grunde, vi maa virkelig være sparsomme, det forlanger Befolkningen, det forlange vore Vælgere. Der er saa meget, der skal gennemføres af Reforme her i Landet, og vi skulle først og fremmest have Nedsættelser i vore Skatter, det maa altsaa være klart for Jer — for os — at I maa finde Jer i Nedsættelser, selv paa Steder, hvor det er Jer i højeste Grad ubehageligt. Men denne finansielle Grund er det lidt vanskeligt at kunne anerkende, selv med den bedste Vilje. I Forhold til hele Statens Udgifter og Indtægter har det intet eller kun meget lidt at sige, at der spares disse ca. 400,000 Kr. paa Krigsministeriets Budget og ca. 200,000 Kr. paa Marineministeriets Budget. Sammenlignet med de Millioner, der udgives paa andre Punkter paa Finansloven, og de Millioner og atter Millioner, som ogsaa Flertallet ønsker, der skal udgives i Kraft af særlige Love i den nærmeste Fremtid, have disse Nedsættelser paa de militære Budgetter kun lidet paa sig. Jeg tror ikke, at det ærede Flertals Stilling lige over for disse Budgetter er berettiget, jeg tror ikke, den er berettiget for Lands og Riges Skyld. Og hvis man saa vil spørge — og det er der jo før blevet spurgt om, ikke af den ærede Ordfører, men fra anden Side i hans Parti —: Kunne I da, naar I fik alt det bevilget, I ønske — ikke alene det, som den nuværende Minister vil have i dette Øjeblik, men fortsat Aar efter Aar og maaske i større Udstrækning — sige: Nu er der Garanti for, at dette vort Land kan vedblive at bestaa som selvstændig Stat i Fremtiden. Saa vil jeg svare: Nej, det kan ingen give Garanti for, men deraf følger ikke, at det ikke kan nytte at gøre, hvad der kan gøres, for at vi kunne være i Stand til at forsvare os, naar Ulykken kommer. Det ene er ikke en Konsekvens, ikke en logisk Uddragen af det andet. Men, vil man maaske indvende: I vor Tid, nu, da en af de mægtigste Stater i Verden har faaet de andre Stater samlet til en Fredskonference, og faaet, om ikke et stort, saa dog et lille Resultat deraf, hvor kan man saa tro, at der skulde være virkelig Fare i en rimelig nær Fremtid? Det kan man jo se forskelligt paa. Jeg for mit Vedkommende tror ikke, at en

Konference som den, der har været afholdt i Haag, i Virkeligheden har bragt Krigen længere bort, end den ellers vilde have været. Jeg vil ikke sige, at det er noget Bevis derfor, at lige efter dennes Slutning er en blodig og ulykkelig Krig udbrudt et Sted i Verden uden for Europa, thi man kan jo altid sige: Ja, i Kolonierne vil man bestandig kæmpe, men her i Europa vil man nok for Fremtiden holde sig i Fred. Det turde være, at Erfaringen vil komme til at vise, at man i saa Henseende tager fejl. Det turde være, at om saa Krigene begynde i Asien, Afrika, Australien, ude omkring i Kolonierne i det hele, ville de dog til sidst blive udkæmpede i Europa, hvor Hovedmagterne have deres Sæde, og skulde det komme dertil, ville vi vistnok komme til højliggen at fortryde, at vi ikke have benyttet den Tid, der har været givet os til at forberede os, til dog at yde det Forsvar, som kan gøres, hvis vi angribes.

Jeg tror ogsaa, at man til Forsvar for den Sætning, som jeg her forsvarer, kan vise hen til den Krig, der nu føres i det sydlige Afrika. Man kan vise hen til den, ikke just fordi et forholdsvist lidet Folk her paa en mærkelig Maade formaar at holde Stand mod en Stormagt, thi i den Henseende kan man jo sige, at Forhold og Omstændigheder ere ganske særegne, saa at de ikke uden videre kunne overføres paa os. Men man kan alligevel lære to Ting af Kampen dernede i Afrika. For det første, at det er fornuftigt i Fredstid at forberede sig til at tage en Kamp op. Havde man dernede ikke gjort det, havde intet af alt det, der er sket dernede i den sidste Maanedstid, kunnet hænde. Havde de ikke skaffet sig Kanoner og Ammunition i en ganske overordentlig stor Mængde, havde deres Kamp været absolut utænkelig. Et andet kunde man maaske ogsaa lære af denne Kamp, nemlig at det med tilbørlig Energi er muligt selv for den lille Magt at forsvare sig, naar man til det yderste vil og kan anvende de af Naturen tilbudte Forsvarsmidler. At disse ere anderledes her i Danmark, at de dernede ere Bjerge, her Sunde og Have, er en anden Sag. Ligeledes er det en Sag for sig, at Forsvaret og Forsvarsmidlerne her maa være anderledes. Vi kunne af begge Parter dernede lære en Ting til, og det er, at med de moderne Vaaben og den moderne Ammunition, særlig det røgfri Krudt, har *Forsvaret* faaet en meget større Betydning og Overvægt over for Angrebet,